

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษา

1. การใช้สோฟต์แวร์สอนวัสดุของอาจารย์สาขาวิชาคิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐในด้านวัตถุประสงค์ รูปแบบ เนื้อหาวิชา และแหล่งที่ใช้ รวมทั้งปัญหาในการใช้สोฟต์แวร์สอนวัสดุ
2. ความต้องการใช้สोฟต์แวร์สอนวัสดุของอาจารย์สาขาวิชาคิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐ ในด้าน รูปแบบ เนื้อหาวิชา และแหล่งที่ต้องการใช้

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ประจำสอนสาขาวิชาคิลปะในมหาวิทยาลัย ของรัฐ สังกัดทุกหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นสาขาวิชา วิจิตรศิลป์ ศิลปะประยุกต์ และสถาปัตยกรรม โดยครอบคลุมเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนสาขาวิชาคิลปะที่จัดตั้งเป็นคณะ ไม่ว่าจะเป็นภาควิชา คิลปะที่สังกัดกับคณะอื่น ซึ่งมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่มีการเรียนการสอนสาขาวิชาคิลปะตามขอบเขตมี 7 แห่ง ดังนี้

1.1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- คณะศิลปกรรมศาสตร์
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

1.2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- คณะศิลปกรรมศาสตร์
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

1.3 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- คณะวิศวกรรมศาสตร์

1.4 มหาวิทยาลัยบูรพา

- คณะศิลปกรรมศาสตร์

1.5 มหาวิทยาลัยคริสตินทรีโรหิต ประสาณมิตร

- คณะศิลปกรรมศาสตร์

1.6 มหาวิทยาลัยศิลปากร

- คณะจิตรกรรม ประดิษฐกรรม และภาพพิมพ์

- คณะมัณฑนศิลป์

- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

1.7 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ในการสำรวจชื่อผู้อำนวยการ ได้สอบถามด้วยตนเอง และสอบถามทางโทรศัพท์จาก
คณะที่เป็นประจำการ พบว่า มีจำนวนอาจารย์ทั้งสิ้น 414 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนอาจารย์ทั้งหมด 414 คน ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างของอาจารย์ที่
ใช้ในการวิจัยครั้นนี้ ด้วยการคำนวณจากสูตร

$$\text{ขนาดตัวอย่าง} = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดย N = ขนาดของกลุ่มมวลประจำการ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ให้ $N = 414$

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง (ซึ่ง $e = 0.05$)

แทนค่า   n = 414

$$\frac{1}{1+(414 \times 05^2)}$$

$$= 203.4398$$

ปรากฏว่า ได้กลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ จำนวนทั้งสิ้น 204 คน โดยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่สุด 1 คน สำหรับประชากร และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัย คณะ และภาควิชา ปรากฏรายละเอียด ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัย คณะ และภาควิชาที่สังกัด

มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา	อาจารย์	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	(94)	(46)
1.1 คณะศิลปกรรมศาสตร์		
- ภาควิชาศิลป์	10	5
- ภาควิชานุรักษ์ศิลป์	11	5
1.2 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์		
- ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์	32	16
- ภาควิชาออกแบบอุตสาหกรรม	11	5
- ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง	13	6
- ภาควิชานุรักษ์สถาปัตยกรรม	10	5
- ภาควิชาเครื่องการ	4	2
- ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน	3	2
2. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	(21)	(11)
2.1 คณะศิลปกรรมศาสตร์		
- ภาควิชาจิตรกรรม	1	1
- ภาควิชาประติมากรรม	1	1
- ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์	1	1

ตารางที่ 2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัย คณะ และภาควิชาที่สังกัด (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา	อาจารย์	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
2.2 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์		
- ภาควิชาพื้นฐานสถาปัตยกรรม	5	2
- ภาควิชาผังเมือง	4	2
- ภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม	5	2
- ภาควิชาสถาปัตยกรรม	4	2
3. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	(30)	(15)
3.1 คณะวิจิตรศิลป์		
- ภาควิชาภาพพิมพ์ จิตรกรรม ประดิษฐกรรม	15	7
- ภาควิชาศิลปะไทย	12	6
- ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์	3	2
4. มหาวิทยาลัยนูรพา	(14)	(7)
4.1 คณะศิลปกรรมศาสตร์		
- ภาควิชาจิตรกรรม	4	2
- ภาคนิเทศศิลป์	5	2
- ภาควิชาภาพพิมพ์	3	2
- ภาควิชาเชรามิกส์	2	1
5. มหาวิทยาลัยคริสตจักรโรมัน ประสานมิตร	(21)	(11)
5.1 คณะศิลปกรรมศาสตร์		
- ภาควิชาทัศนศิลป์	10	5
- ภาควิชาทัศนศิลปศึกษา	3	2
- ภาควิชาออกแบบทัศนศิลป์	8	4
6. มหาวิทยาลัยศิลปากร	(125)	(61)
6.1 คณะจิตรกรรม ประดิษฐกรรม และภาพพิมพ์		
- ภาควิชาจิตรกรรม	7	3
- ภาควิชาประดิษฐกรรม	8	4

ตารางที่ 2 บประมาณ และกิจกรรมตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัย คณะ และภาควิชาที่สังกัด (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา	อาจารย์	
	บประมาณ	กิจกรรมตัวอย่าง
- ภาควิชาน้ำพิมพ์	8	4
- ภาควิชาคิลป์ไทย	7	3
- ภาควิชาทฤษฎีคิลป์	7	3
6.2 คณะมัณฑนคิลป์		
- ภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน	10	5
- ภาควิชาออกแบบนิเทศคิลป์	13	6
- ภาควิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	8	4
- ภาควิชาประยุกต์คิลป์ศึกษา	9	5
- ภาควิชาเครื่องเคลือบดินเผา	8	4
6.3 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์		
- ภาควิชาสถาปัตยกรรม	13	6
- ภาควิชาคิลป์สถาปัตยกรรม	8	4
- ภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม	10	5
- ภาควิชาการออกแบบและการวางแผน ทุ่มชนเมือง	9	5
7. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขต- เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	(109)	(53)
7.1 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์		
- ภาควิชาวิจิตรคิลป์	13	6
- ภาควิชาสถาปัตยกรรม	28	14
- ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน	23	11
- ภาควิชาคิลป์อุตสาหกรรม	26	13
- ภาควิชานิเทศคิลป์	8	4
- ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง	11	5
รวม	414	204

จากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์สาขาวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 204 คน ดังกล่าว ได้นำมาจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชาของคิลป์ คือ กลุ่มสาขาวิชาระดับคิลป์ กลุ่มสาขาวิชาระดับประยุกต์ และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม โดยพิจารณาจากภาควิชาที่อาจารย์สังกัด ผลปรากฏว่า อาจารย์แต่ละกลุ่มสาขาวิชามีจำนวน ดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชาระดับคิลป์ จำนวน 54 คน
2. กลุ่มสาขาวิชาระดับประยุกต์ จำนวน 72 คน
3. กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวน 78 คน

สำหรับรายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ และภาควิชาที่ครอบคลุมในกลุ่มสาขาวิชาระดับประยุกต์ แต่ละกลุ่มปรากฏรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์สาขาวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ภาควิชา และมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	กลุ่มสาขาวิชา			
	วิจเดคิลป์	คิลป์ประยุกต์	สถาปัตยกรรม	รวม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	- ห้องเรียน (5)	- นักมีตติคิลป์ (5) - ออกแบบอุตสาหกรรม (5) - สถาปัตยกรรมภายใน (2)	- สถาปัตยกรรมศาสตร์ (16) - วางแผนภาคและเมือง (6) - ภูมิศาสปัตยกรรม (5) - เทคนิค (2)	46
ขอนแก่น	- จิตกรรม (1) - ประดิษฐกรรม (1)	- ออกแบบนิเทศคิลป์ (1)	- สถาปัตยกรรม (2) - ห้องเรียนสถาปัตยกรรม (2) - เทคนิคสถาปัตยกรรม (2) - ผังเมือง (2)	11
เชียงใหม่	- ภาพพิมพ์ จิตกรรม ประดิษฐกรรม (7) - ศิลป์ไทย (6)		- สถาปัตยกรรมศาสตร์ (2)	15
บูรพา	- จิตกรรม (2) - ภาพพิมพ์ (2)	- นิเทศคิลป์ (2) - เศรษฐศาสตร์ (1)		7

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มหัวอย่างอาจารย์สาขาวิชาไปรษณีย์ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ภาควิชา และมหาวิทยาลัย (ต่อ)

มหาวิทยาลัย	กลุ่มสาขาวิชา				รวม
	วิจารณศิลป์	ศิลปะประยุกต์	สถาปัตยกรรม		
กรุงศรีนภูวนารถ ประจำเมือง	- ทัศนศิลป์ (5) - ทัศนศิลป์ศิลปะ (2)	- ออกแบบนิเทศศิลป์ (4)			11
ศิลปะการ	- จิตกรรม (3) - ปางดินกรรม (4) - ภาพพิมพ์ (4) - ศิลป์ไทย (3) - ทฤษฎีศิลป์ (3)	- ออกแบบตกแต่งภายใน (5) - ออกแบบนิเทศศิลป์ (6) - ออกแบบผลิตภัณฑ์ (4) - ปางบุกศิลป์ศิลปะ (5) - เครื่องเคลือบคิมมา (4)	- สถาปัตยกรรม (6) - ศิลปสถาปัตยกรรม (4) - เทคนิคสถาปัตยกรรม (5) - ออกแบบและวางแผนชุมชนเมือง (5)		61
สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า วิทยาเขต เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	- วิจารณศิลป์ (6)	- นิเทศศิลป์ (4) - สถาปัตยกรรมภายใน (11) - ศิลปอุตสาหกรรม (13)	- สถาปัตยกรรมภายใน (14) - วางแผนภาคและเมือง (5)		53
รวม	54	72	78		204

การคัดเลือกกลุ่มหัวอย่างอาจารย์จำนวน 204 คน ผู้สัง身ใช้วิธีการเลือกสุ่ม (Stratified Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากจากรายชื่ออาจารย์ทั้งหมดในแต่ละสาขาวิชาของทั้ง 3 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- ศึกษาค้นคว้า หนังสือ บทความวารสาร และงานวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับسئلหัวเรื่องทัศนวัสดุ ความต้องการและการใช้سئلหัวเรื่องทัศนวัสดุ ตลอดจนปัญหาในการใช้سئلหัวเรื่องทัศนวัสดุ
- สร้างแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน (ปากหน้า ก) คือ

ตอนที่ 1 เป็นค่าตามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ภาควิชา คณะ มหาวิทยาลัยที่สังกัด วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสมการณ์การทำงาน แบบสอบถามในตอนนี้ มีลักษณะเป็นแบบเลือกค่าตอบ และเติมคำ

ตอนที่ 2 เป็นค่าตามเกี่ยวกับ ความต้องการ และการใช้สื่อทัศนวัสดุของอาจารย์ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ ความต้องการ และการใช้สื่อทัศนวัสดุในด้านรูปแบบ เนื้อหา วิชา และแหล่งสื่อทัศนวัสดุ แบบสอบถามในตอนนี้ เป็นแบบสอบถามวัดระดับ โดยกำหนดระดับ ความต้องการ และระดับการใช้ ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับค่าคะแนน = 5 หมายถึง มีความต้องการและการใช้อุปกรณ์ในระดับมากที่สุด

ระดับค่าคะแนน = 4 หมายถึง มีความต้องการและการใช้อุปกรณ์ในระดับมาก

ระดับค่าคะแนน = 3 หมายถึง มีความต้องการและการใช้อุปกรณ์ในระดับปานกลาง

ระดับค่าคะแนน = 2 หมายถึง มีความต้องการและการใช้อุปกรณ์ในระดับน้อย

ระดับค่าคะแนน = 1 หมายถึง มีความต้องการและการใช้อุปกรณ์ในระดับน้อยที่สุด

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามไม่ใช่/ไม่ต้องการสื่อทัศนวัสดุ ไม่นำมาคิดค่าคะแนน

สำหรับการกำหนด เนื้อหาวิชาสื่อทัศนวัสดุนั้น ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มนักเรียน 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะ และกลุ่มสาขาวิชาอื่น ๆ

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะ จำแนกเนื้อหาออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ วิจิตรศิลป์ ศิลปะประยุกต์ สถาปัตยกรรม และภาษาไทยเดิมแต่ละกลุ่ม จำแนกเป็นเนื้อหาวิชาอย่าง

ในการกำหนดเนื้อหา ในกลุ่มสาขาวิชาศิลปะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาศิลปะที่มีผลสอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่เป็นกลุ่มประจำการทั้ง 7 แห่ง

2. ปรึกษา ขอค่าแนะนำจากอาจารย์สาขาวิชาศิลปะในพื้นที่ทางการณ์มหาวิทยาลัย 4 แห่ง รวมทั้งขอให้ด้วยส่วนความถูกต้องของเนื้อหาวิชาอย่าง ได้แก่

- อาจารย์จวน พัฒนา แสงวิเชียร และ รองศาสตราจารย์ ดร. อภิญญา ไชยานันท์ ภาควิชาทัศนศิลป์ และอาจารย์อารยะ ศรีภัลยานุตรา ภาควิชาณัฐมิตรศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

- รองศาสตราจารย์ ดร. ทิพย์สุดา ปฤมานันท์ ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

กลุ่มสาขาวิชาอื่นๆ จำแนกเนื้อหาออกเป็น 18 หมวดใหญ่ โดยใช้ระบบการจัดหมู่ของหอสมุด รัฐสารสนเทศรัฐ นำเสนอเมริกัน เป็นแนวทาง

ตอนที่ 3 เป็นค่าตามเกี่ยวกับปัญหาในการใช้สตัทต์คันวัสดุ และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงบริการสตัทต์คันวัสดุ

ค่าตามเกี่ยวกับปัญหา ในการใช้สตัทต์คันวัสดุของอาจารย์ มีจำนวน 1 ข้อ ลักษณะของค่าตามเป็นแบบวัดระดับปัญหา โดยกำหนดช่วงความถี่ของระดับปัญหานี้ใน 5 ระดับ คือ

ระดับค่าคะแนน = 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาตรงกับข้อความนั้นๆ มากที่สุด
 ระดับค่าคะแนน = 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาตรงกับข้อความนั้นๆ มาก
 ระดับค่าคะแนน = 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาตรงกับข้อความนั้นๆ ปานกลาง
 ระดับค่าคะแนน = 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาตรงกับข้อความนั้นๆ น้อย
 ระดับค่าคะแนน = 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาตรงกับข้อความนั้นๆ น้อยที่สุด
 ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ปัญหา ไม่นำมาคิดค่าคะแนน

ส่วนข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงบริการสตัทต์คันวัสดุ แบ่งออกเป็น 2 ข้อ คือ

1. ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา เกี่ยวกับการใช้สตัทต์คันวัสดุของอาจารย์ในด้านรูปแบบ เนื้อหา และแหล่งสตัทต์คันวัสดุที่ใช้
2. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการให้บริการสตัทต์คันวัสดุ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนนี้ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

3. การทดสอบแบบสอบถาม แบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้น่า ไปทดสอบกับอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ จำนวน 7 คน กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ จำนวน 9 คน และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 25 คน จากมหาวิทยาลัยของรัฐทั้ง 7 แห่ง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

การทดสอบแบบสอบถาม พบร่วม มีข้อบกพร่อง 1 แห่ง คือ แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ในส่วน รูปแบบของสตัทต์คันวัสดุที่ต้องการและใช้ โดยอาจารย์ระบุว่า “ไม่เข้าใจ และไม่รู้จัก พิล์มสติวิป” จึงได้แก้ไข โดยอธิบายความหมายของคำว่า “พิล์มสติวิป” ในแบบสอบถาม เมื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 ให้อาจารย์สาขาวิชานะปุ่ง เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 204 ชุด ตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2540 จนถึงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2540 และได้ทำ การเก็บรวบรวมแบบสอบถามดังนี้ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน 2540 ถึงวันที่ 15 ธันวาคม 2540 ผลปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 141 ชุด คิดเป็น 69.12% ผู้วิจัยจึงส่งแบบสอบถามอีกเป็นครั้งที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2540 จนถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2540 และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามเมื่อ วันที่ 4 มกราคม 2541 ถึงวันที่ 5 มีนาคม 2541 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 45 ชุด รวม 2 ครั้ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 188 ชุด คิดเป็น 91.18 % ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด หลังจาก ตรวจสอบ และคัดเลือกแบบสอบถามแล้ว เหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 178 ชุด คิดเป็น 87.25 % ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ร่วบรวมได้มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ โดยใช้วิธีทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ภาควิชา คณะ มหาวิทยาลัย วุฒิการศึกษาสูงสุด และประ淑การณ์การทำงาน ใช้วิธีหาความถี่ และคำว้อยลักษณะ

2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ และการใช้ โสตัทคันวัสดุในด้านวัตถุประสงค์ รูปแบบ เนื้อหาวิชา และแหล่งโสตัทคันวัสดุ ตลอดจนปัญหานในการใช้ โสตัทคันวัสดุ นำมาวิเคราะห์โดยการคำนวนหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าตอบแอล์ฟ้า และนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนตามความต้องการ และการใช้ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม และทดสอบค่า F (F-test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ได้กำหนดระดับความมั่นยำค่าคุณทางสถิติที่ .05 โดย การเสนอผลทดสอบค่า F ซึ่งแสดงว่า มีความแตกต่างระหว่างข้อมูลนั้น จะทำโดยใช้ เครื่องหมายดอกจัน (*) ไว้ที่ค่านั้นๆ พร้อมทั้งมีการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย

3. กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ย ดังนี้

ข้อมูลจะระดับความต้องการ และการใช้โสตัทคันวัสดุ ตลอดจนปัญหานในการใช้โสตัทคันวัสดุ ค่าเฉลี่ยที่ค่านั้นได้มีความหมาย ดังนี้

4.51 - 5.00	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มาก
2.51 - 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	น้อย
1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

ส่วนข้อมูลที่มีผู้ตอบว่า ไม่ใช้ ไม่ต้องการ และไม่มีปัญหา จะมีค่าเท่ากับ 0 จะไม่นำมาคำนวณ
หาค่าเฉลี่ย

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอใน บทที่ 4 ส่วน สรุปและอภิปรายผล นำเสนอใน
บทที่ 5 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย